

V Kocouru se něco delo

Napsal uživatel Amazonka
Čtvrtek, 18 Duben 2002 01:00

V úterý 16.4. proběhl v pražském klubu Kocour v pořadí již druhý písničkářský večer. Po úspěchu, který nedávno sklídili Jeroným Lešner, Jarda Urbánek a Žofie Kabelková, si **Michal Braxatoris**

tentokrát ke spoluúčinkování přizval

Pavla Lišáka Jindráka

a

Jardu Holana

.

O dramatický úvod se postaral **Pája Jindrák**, který dorazil na parkoviště ve chvíli, kdy už měl pět minut stát na pódiu. Přinesl si dokonce kytaru, ovšem pro změnu bez snímače, takže se nakonec musel spokojit s půjčeným nástrojem. Braxu pak ještě lehce vyvedl z míry, když coby zkušený zvukař začal klást otázky typu "kterej drát se strká do kytary". Tím ale veškeré komické momenty provázející již tradičně jeho vystoupení kupodivu skončily a začalo se konečně hrát.

Lišák se nám představil melancholickou

Vločkou.

Zpočátku sice zpíval trochu nejistě, ale líbil se, a tak si na publikum rychle zvykl. Pokud jde o tvorbu, stojí za to zmínit se o písni

Psychosomatické jevy

. Jinak texty místy naivní, ale příjemné a originální. To samé platí o melodiích a velmi slušně zvládnuté hře na kytaru (i když je pro mě záhadou, jak to dělá bez znalosti hudební teorie). Na závěr nezapomněl pozdravit kolegy z

Písničkářské asociace

a své vystoupení zakončil romantickou ukolébavkou

Ještěřáci

.

Páju u mikrofonu vystřídal **Jarda Holan** - někteří ho možná znáte z minulých Port. Už během první písně bylo jasné, že půjde o něco jiného než u předchozího interpreta. Projev sice trochu drsnější, ale k písním se přesně hodil. Stručně řečeno - příjemný hlas, intonačně jistý a k tomu výborný kytarový doprovod. Zde je na místě říci, že písničkářům obecně by prospěla kytarová průprava. Jarda má určitě za sebou pár let klasické kytary a to je znát zejména na uvolněném držení pravé ruky, které mu umožňuje zahrát mnohem složitější melodie. Podobnou suverenitu můžeme vidět jen u několika "školených" kytaristů typu Jana Matěje Raka. Ostatním to lze jen doporučit - křečovitě hraní je jednak dost namáhavé, ale hlavně nikdy neumožní zahrát tolik not, kolik chcete... Kromě autorských věcí (např.

Tak až

jednou přijdou nade mnou lámat hůl, Krysař

, nebo bluesová

Natálie

) zazněla v závěru i "poloautorská"

Tears in heaven

V Kocouru se něco delo

Napsal uživatel Amazonka
Čtvrtek, 18 Duben 2002 01:00

Erica Claptona s velmi zdařilým českým textem a opět precizní kytarou.

Ale to už na pódium přišel **Braxa**, aby pozdravil diváky a během ladění je informoval o dění a novinkách v klubu Kocour. Vystoupení zahájil tradičně svou *alerínou od Kolína* B

. Postupně zazněly i další písně z jeho nového alba. Divácky atraktivní jsou zejm.

Na bílé dni, Míno, Legionář

.. Těm, kdo Braxu neznají, se dá dost těžko jeho tvorba popsat. Taky určitě překvapí každého, kdo ho zná jen z různých jiných akcí probíhajících v Kocouru. Mluvím z vlastní zkušenosti. Ještě nedávno bych nevěřila, že ten arogantní barman s tváří drsného rockera umí udělat takovouhle muziku :-). Nosné melodické linky, texty k zamyšlení, projev osobitý, místy možná až příliš expresivní. Na druhou stranu ale u některých písní nezbytný, protože dotváří atmosféru naznačenou v textu - např.

Ruleta

, která podle mě patří spolu s

Tyjátr

k nejsilnějším skladbám celého alba. Málokdo dokáže nalézt tu správnou melodii pro daný text (příp.naopak). Přesně to ale Michal umí. Důkazem je právě již zmíněná Ruleta. Při jejím poslechu se rázem ocitáme v carském Rusku, s napětím sledujeme děj a přitom jakoby v dálce slyšíme typicky ruskou melodii... Kvalita kterékoli z těchto písní by z ní dokázala (ovšem při náležité propagaci) udělat hit. Po závěrečném Tyjátru si diváci ještě vyžádali přídavek, kterým byla Braxova oblíbená píseň

Milionář

. Album

Osamělý tyjáter

hodnotit nebudu, raději si ho poslechněte. Už jste se o něm také mohli dočíst v jednom z minulých čísel spřáteleného tištěného periodika.

Celkově to byl velmi příjemný večer, plný kvalitní muziky, o níž se bohužel moc neví. To se odrazilo na počtu diváků. Nadšení projevíly dorazivší folkové celebrity a dokonce i náhodní posluchači, patřící jinak k úplně jiným hudebním žánrům. K plné spokojenosti chybělo snad jen sytější ozvučení. Také bude pro příště asi lepší vrátit celou produkci do velkého sálu, už jen kvůli účinkujícím, které jistě chvílemi rušilo dění u baru. Jinak ale určitě nikdo z přítomných nelitoval a odcházel s přesvědčením, že v téhle muzice je ještě stále co objevovat. Proto doufejme, že nastupující tradice písničkářských večerů zůstane zachována. Můžete se o to zasloužit také vy, takže neváhejte a přijďte se do Kocoura podívat.